

ע"פ 16811/10/16 - מדינת ישראל נגד יצחק מצלאוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 16811-10-16 מדינת ישראל נ' מצלאוי
לפני: כבוד הנשיא אברהם טל - אב"ד
כבוד השופטת דנה מרסק מרומ
כבוד השופט ד"ר שמואל בורנשטיין
המעוררת מדינת ישראל
נגד
המשיב יצחק מצלאוי

פסק דין

פתח דבר

1. המשיב הורשע על פי הודאתו בת"פ 26739-09-12, ת"פ 61038-01-14, ת"פ 51945-07-13 ות"פ 26746-11-15 (בית משפט השלום בפתח תקווה) באי הגשת 30 דוחות תקופתיים במועד, בניגוד לסעיף 117(א)(6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו-1975 (להלן: "**החוק**"), ובקשר עם סעיף 67 ולתקנה 20 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 (להלן: "**עבירות המע"מ**") וב-9 עבירות של אי תשלום מס שנוכה, בניגוד לסעיף 219 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**"), בקשר עם סעיפים 117, 222, ו-224 לפקודה, וסעיף 47 לחוק התוכנית להבראת כלכלת ישראל (להלן: "**עבירות מס הכנסה**").

2. על המשיב הוטלו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעבור עבירות לפי חוק מס ערך מוסף או פקודת מס הכנסה וקנס בסך ₪ 75,000 או 3 חודשי מאסר תמורתו.

3. המדינה מערערת על קולת העונש שהוטל על המשיב.

עיקר העובדות

4. בהתאם לעובדות כתב האישום בהתייחס לעבירות המע"מ, המשיב שימש במועדים הרלוונטיים לכתב האישום כמנהל הפעיל של הנאשמות 1-3, חברות העוסקות בניהול מסעדות.

במסגרת תפקידו כמנהל החברות המשיב לא הגיש במועד 30 דוחות תקופתיים למע"מ לשנים 2012-2013, מתוכם 16 דוחות הוגשו באיחור, 12 דוחות נוספים טרם הוגשו, ושני דוחות הוגשו ללא תשלום המס הנובע מהם.

לו היו מוגשים הדוחות במועד והיו מוכרות התשומות, הייתה קרן המס נטו עומדת על סכום של ₪ 1,366,671.

5. על פי עובדות כתב האישום בהתייחס לעבירות מס ההכנסה, המשיב ונאשמת 1, חברה בה שימש כמנהל כאמור, לא העבירו מס שנוכה במקור בסך של 166,242 ₪.

גזר הדין של בית משפט קמא

6. הערך החברתי המרכזי שנפגע כתוצאה ממעשי המשיב הוא עקרון השוויון בנטל המס וכן נפגעה מערכת גביית המיסים של המדינה.

7. יש לראות בעבירות המיוחסות למשיב וליתר הנאשמים בשני כתבי האישום אירועים נפרדים, כאשר כל אחד מהאישומים בעבירות המע"מ מהווה אירוע נפרד, כך שמתחם העונש ההולם ייקבע בנפרד לכל אירוע. לאחר מכן, בשל העובדה שמדובר בעבירות שבוצעו באותה תקופה ובגין אותו משבר כלכלי שפקד את המשיב ויתר הנאשמים, ולאור העובדה שהדין התנהל במאוחד, קבע בית המשפט קמא כי ייגזר עונש כולל לכלל האירועים.

8. בכל הנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות המע"מ, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות העניין היא בינונית.

אמנם מדובר ב-30 דוחות שלא הוגשו במועד, אולם 16 דוחות מתוכם הוגשו באיחור ושולמו (המחדל הוסר לאחר הגשת כתב האישום הראשון, ועל כן תוקן כתב האישום בהתאם) - כך שבהקשר זה הפגיעה היא נמוכה יחסית.

עיקר הפגיעה נובע, אפוא, מגובה המס שלא שולם - למעלה ממיליון שקלים שנגרעו מקופת הציבור.

אשר לסיבות שהביאו את המשיב לביצוע העבירה, אין מדובר במי שביקש להעלים מיסים, אלא במי שהסתבך מבחינה כלכלית ונקלע לסחרור, ממנו לא הצליח לצאת. המשיב ניסה לפתור את בעיותיו הכלכליות והחל במכירת המסעדות שבבעלותו ונכסי המקרקעין שלו. מעדותו עולה כי הוא אינו מגלגל את האחריות של הכישלון העסקי שלו לפתחם של אחרים, אלא לוקח עליו אחריות מלאה, תוך שהוא עושה מאמצים אדירים לצמצם את הנזקים.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של אי הגשת דוחות במועד, וכאשר לא הוסרו המחדלים בסכומים דומים, היא מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות בהתאם לנסיבות המקרה, ובצידם עונשים נלווים.

לאור האמור, מתחם העונש ההולם לעבירה בגינה הוסרו המחדלים הוא החל ממאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בודדים, וביחס לעבירות בהן לא הוסרו המחדלים - החל ממספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד לשנת מאסר בפועל וכן עונשים נלווים.

9. בכל הנוגע לקביעת מתחם העונש ההולם בעבירות מס ההכנסה, מידת הפגיעה בערך המוגן אינה גבוהה, בהתחשב בהיקף העבירות (9 במספר) ובגובה המס שלא שולם (166,242 ₪), כאשר אי תשלום המס נובע מאותו משבר כלכלי שתואר לעיל.

מתחם העונש ההולם לכל עבירה בנסיבות אלו חל ממאסר על תנאי במקרים בהם הוסרו המחדלים ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים.

10. בגזירת העונש ההולם התחשב בית המשפט קמא בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בצינו כי אמנם יש לתת משקל בכורה להרתעת הרבים, נוכח שכיחותן של עבירות המס והקלות בביצוען, אלא שבשל הנסיבות האישיות של המשיב, ובייחוד אופן פעילותו להסרת המחדלים, אין למצות עם עמו את מלוא חומרת הדין.
- לזכותו של המשיב נזקפה העובדה שהודה, נטל אחריות וחסך מזמנו של בית המשפט. כן נזקפו לזכותו צירוף האישומים לתיק אחד וחיסכון גדול בזמן שיפוטי.
11. שיקול מרכזי בעבירות המס הוא הסרת המחדל, המבטא חרטה ולקחיח אחריות. בנסיבות עניינו של המשיב, אומנם המחדלים לא הוסרו במלואם, אך מעדותו של המפרק עולה כי רשויות המס צפויות לקבל חלק מהכספים מקופת הפירוק.
- בית המשפט קמא נתן משקל רב לניסיונותיו הרבים של המשיב להביא לפירעון החובות, וציין כי אין מדובר במי ששקט על שמריו ולאחר שהתמוטט כלכלית הותיר אחריו חובות בחוסר אכפתיות.
12. בית משפט קמא אף הביא בחשבון את המצב המשפחתי של המשיב, שהוא אב ל-6 ילדים, הקטן בהם בן 4 שנים בלבד. מדובר במשפחה שחוותה התמוטטות כלכלית, כאשר הילדים חוו משברים קשים שמתבטאים בחרדות, עצבות וירידה בלימודים.
13. בית משפט קמא התרשם מעדות המשיב כי הוא נוטל אחריות מלאה להתדרדרותו הכלכלית וכי הוא עשה כל שביכולתו על מנת לתקן את הנזקים שגרם, ללא הצלחה מקסימלית. המעמד בו מצוי המשיב משפיע רבות על הרתעתו האישית מפני ביצוע עבירות נוספות.
14. עוד צוינה פעילותו החיובית של המשיב במהלך חייו, תפקודו בצבא ובעבודה, לצד תרומתו הרבה לחברה ולקהילה, ובכלל זה העובדה שתרגם כספים רבים.
15. למשיב אמנם רישום פלילי, אך מדובר ברישום בגין עבירה שאינה רלוונטית לעניין ולכן לא ניתן לכך משקל רב לחומרא.
16. באשר לרכיב הקנס, כיוון שמדובר בעבירות כלכליות הגורמות נזק כבד, יש להטיל בגין עונש מרתיע גם מבחינה כלכלית. עם זאת, הובא בחשבון לקולא מצבו הכלכלי של המשיב, בהתחשב בכך שעסקו קרס, חברתו נמצאת בהליך פירוק, והוא מכר את נכסיו לצורך תשלום חובותיו, כך שכיום הוא מצוי בהליך של פשיטת רגל, עובד כשכיר ומרוויח כ-5,000 ₪.

טיעוני המערער

17. העונש שנקבע על ידי בית משפט קמא הוא עונש מקל מאוד, אינו הולם את נסיבות המקרה ואין בו כדי לשרת את מטרות הענישה וההרתעה.
18. בהתחשב בחומרת העבירות, באי הסרת המחדל, בסכומי הכסף הגבוהים בהם מדובר וההלכה הפסוקה לפיה בעיות כלכליות קשות, ככל שיהיו, אינן מצדיקות לפטור עברייני מס מעונש מאסר בפועל ההולם עבירות מעין אלה, ראוי להחמיר את עונשו של המשיב הן בתקופת המאסר שהוטלה עליו והן

בשיעור הקנס שהושת עליו.

19. היה ראוי ליתן משקל לכך שמדובר בסדרת עבירות שנעברו באופן שיטתי במשך שנתיים, שיש בהן להצביע על דפוס התנהגות עברייני קבוע מצד המשיב. בנוסף, המשיב המשיך להפעיל את עסקיו על חשבון הקופה הציבורית במשך תקופה ארוכה.
20. כשהמשיב ביקש בסופו של דבר לשלם את חובו לרשויות המס, נאמר לו שלא ניתן לעשות כן מחשש להעדפת נושים, לאור העובדה שהחברות מצויות בפירוק והוא מצוי בהליך של פשיטת רגל. עד היום לא ברור כמה כסף יקבלו השלטונות מקופת הפירוק.
21. בנסיבות העניין לא היו נסיבות שהצדיקו את אי הסרת המחדלים במלואם. המשיב ניצל את אורך הרוח והסבלנות שגילה כלפיו בית המשפט קמא, כמו גם נציגי התביעה, ולא עשה ניסיון כן ואמיתי להסרת המחדלים. העובדה שהמשיב לא הסיר מחדליו מהווה נימוק לחומרה.
22. הקנס שהושת על המשיב אינו עולה בקנה אחד עם ההלכה הפסוקה, לפיה ראוי להטיל על עברייני מס קנס כספי של ממש ולהכותם בכיסם כדי שלא יצאו נשכרים מפרי מעלליהם. מצב כלכלי קשה אינו יכול לשמש סיבה למניעת הטלת קנסות כספיים משמעותיים, כמו גם למניעת הטלת מאסר בפועל. ההולם את העבירות, בפרט כשמדובר על עבירות חמורות רבות, בהיקפים גדולים, כשלא נעשה כל מאמץ להסיר את המחדלים.
23. ראוי להעניש עברייני מס בכל חומרת הדין ואין כל הצדקה שעברייני המס יזכו באהדה יתרה לעומת גנבים וגזלנים אחרים. אין בין גוזל כספי הפרט לבין גוזל כספי הציבור ולא כלום. מצב כלכלי קשה אינו יכול לשמש סיבה למניעת קנסות כספיים ניכרים, כמו גם עונשי מאסר בפועל.
24. אין הצדקה להעדיף בנסיבות העניין את האינטרס האישי של המשיב על פני ההרתעה ואינטרס הציבור.

טיעוני המשיב

25. המשיב שימש מנכ"ל בכיר של רשת שעומד לדין כתוצאה מקריסתה. המשיב לקח אחריות על מעשיו, הזרים כספים לקופת הפירוק ואף המפרק העיד שהרשויות צפויות לקבל כספים מקופת הפירוק.
26. פסק דינו של בית משפט קמא מנומק ומבוסס על ממצאים עובדתיים. העונשים שהושתו על המשיב מאוזנים וראויים, לאור מכלול השיקולים הרלוונטיים.
27. מדובר בשלושה כתבי אישום שאוחדו, כאשר עוד טרם הפירוק הוסר מחדל משמעותי בסך של כ-620,000 ₪, שהביא לתיקון כתב האישום הראשון.
28. בית משפט קמא התחשב במאמצים יוצאי הדופן של המשיב להשבת הכספים. המפרק העיד שהמשיב מסייע לו ומאיץ בו, הוא עושה כל מה שניתן לשם תשלום המס, ואילו דווקא רשויות המס לא עושות מספיק כדי לקדם את הליכי הגביה.

הסרת המחדל אינה חזות הכל. יש לתת את הדעת למאמצים כנים של המשיב בניסיונותיו להסיר את המחדל. מבחינה

עובדתית בית משפט קמא סבר שהמשיב עשה כל מה שיכול היה, לרבות מכירת רכוש רב (בתים וחנויות) שהיו בבעלותו.

29. המשיב לקח אחריות מיידית, הודה בכל העבירות וחסך זמן שיפוטי.

שיקולים נוספים לקולא הם פעילותו החברתית הרבה של המשיב, והעובדה שהוא אב לשישה ילדים, חלקם קטינים.

דין והכרעה

30. כלל הוא, כי ערכאת הערעור הדנה בהשגות על עונש שהוטל על נאשם אינה גוזרת מחדש את עונשו, אלא עליה לבחון את סבירות העונש שהוטל עליו על ידי הערכאה הדיונית.

התערבות ערכאת הערעור בחומרת העונש שהוטל על ידי הערכאה הדיונית מצומצמת למקרים חריגים של סטייה קיצונית ממדיניות הענישה הראויה, או כאשר נפלה טעות מהותית בגזר הדין (ראו: ע"פ 5316/13 **מסאלחה נ' מדינת ישראל** (9.12.2013); ע"פ 9097/05 **מדינת ישראל נ' ורשילובסקי** (3.7.2006)).

31. אין צורך להכביר מילים ביחס לחומרתן הרבה של עבירות המס לאור פגיעתן הקשה בחיי הכלכלה התקינים, בקופה הציבורית ובעיקרון השוויון המתבטא בתשלום מס אמת על ידי כלל הנישומים.

יפים בהקשר זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 512/04 **אבו עביד נ' מדינת ישראל** פ"ד נח(4) 381, 384 (2004):

"בית-משפט זה חזר והדגיש לאורך השנים את החומרה שבה יש להתייחס לעבריינות כלכלית, ועבריינות מס בכלל זה, נוכח תוצאותיה ההרסניות למשק ולכלכלה ולמרקם החברתי, ונוכח פגיעתה הקשה בערך השוויון בנשיאת נטל חובות המס הנדרש לצורך מימון צרכיה של החברה ולפעילותן התקינה של הרשויות הציבוריות. העבריינות הכלכלית, ועבריינות המס בכללה, איננה מסתכמת אך בגריעת כספים מקופת המדינה. היא פוגעת בתודעת האחריות המשותפת של אזרחי המדינה לנשיאה שוויונית בעול הכספי הנדרש לסיפוק צורכי החברה, ובתשתית האמון הנדרשת בין הציבור לבין השלטון האחראי לאכיפה שוויונית של גביית המס - פגיעה הנעשית לרוב באמצעי מירמה מתוחכמים, קשים לאיתור".

(ראו גם רע"פ 6095/06 **צדוק חיים לוי נ' מדינת ישראל** (15.11.2006)).

32. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות כלכליות, המבוצעות ככלל על ידי אנשים נורמטיביים, והדגישו, כי הענישה בגין עבירות מס אמורה להביע את הפסול שבמעשה ואת הצורך להעביר מסר מרתיע, הן כלפי מבצע העבירה והן כלפי הזולת (ראו למשל רע"פ 3757/04 **זידאן נגד מדינת ישראל** (31.05.2004)).

יחד עם זאת, מלאכת גזירת העונש של מי שהורשע בביצוע עבירות היא לעולם אינדיבידואלית ותלויה נסיבות.

33. גזר דינו של בית משפט קמא בעניינו של המשיב מפורט ומנומק כדבעי.

בגזירת העונש התחשב בית המשפט לקולא בנסיבותיו האישיות של המשיב, במצבו הכלכלי הקשה, בהודאתו ובחיסכון בזמן שיפוטי, שנבע מצירוף מספר תיקים. כן נשקלה לזכותו העובדה כי הוא נהג לתרום לקהילה בתקופה בה עסקיו שגשגו.

לחומרה ציין בית המשפט קמא את רישומו הפלילי של המשיב, הגם שמדובר בעבירה שאינה רלוונטית לעניין.

בנוסף, נתן בית משפט קמא משקל רב לשיקול הנוגע להסרת המחדל.

34. כבר הבענו לא אחת את דעתנו כי אכן ראוי בעבירות מס לייחס משקל משמעותי להסרת המחדל, המלמדת על נטילת אחריות והבעת חרטה, וכי אין דינו של מי שלא הסיר את מחדליו כדין מי שהסירם, אשר זכאי להקלה בעונשו, כפי שנקבע לא אחת בפסקי דין שונים.

בעפ"ג 26177-05-14 **בהרב נ' מדינת ישראל** (22.2.2015) נאמרו על ידינו בהקשר זה הדברים הבאים:

"הסרת המחדל, בדומה לכל מעשה של תיקון תוצאות העבירה ופיצוי הנזק, לא רק שעולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי, הן הערכי והן הכלכלי, אלא אף מלמדת באופן מובהק על נטילת אחריות והבעת חרטה...."

כיוצא בכך נאמר בעפ"ג 20791-12-13 **אלון ואח' נ' פרקליטות מחוז ת"א - מיסוי וכלכלה** (3.7.2014):

"גם אם לא בהכרח ולא בכל מקרה ומקרה יש לראות בהסרת המחדל משום נטילת אחריות מלאה ושלמה והבעת חרטה כנה ואמיתית... הרי שעדיין ראוי לעודד עברייני מס הנתפסים בכף לעשות כל שבידם, לרבות באמצעות נטילת הלוואות ושיעבוד כל רכושם, על מנת להסיר את המחדל ולשלם את מלוא המס, ולפיכך גם ראוי שהדבר יבוא לידי ביטוי בגזירת העונש".

35. בעניינו, המשיב עשה מאמצים להסיר את המחדלים, אך חלק ניכר מהם לא הוסר, וככל הנראה אף לא יוסר בעתיד.

במסגרת הודעה שהגיש המפרק לתיק דנא, הובהר כי המוסד לביטוח לאומי עתיד לקבל את מירב הכספים המצויים בקופת הפירוק (כ-750,000 ₪) וכי ככל שיוותרו כספים נוספים, הם יועברו לפקיד השומה במסגרת דין קדימה (כ-200,000 ₪), ואילו החוב למע"מ (כ-2,000,000 ₪), לא יפרע.

36. חרף האמור, אנו סבורים כי בנסיבות העניין דנן יש לתת משקל משמעותי גם לניסיונותיו הרבים של המשיב להסיר את המחדלים, כפי שפורטו על ידי בית משפט קמא.

כך צוין כי המשיב פנה לעורך דין אשר טיפל מול המפרק ומול בית המשפט של הפירוק בנסותו להביא לקידום מתן החלטות בהוכחות החוב שהוגשו, וכן בניסיונות להביא לקידום הגביה בדרכים שונות.

עוד צוין כי המשיב ניסה לפרוע את חובותיו גם במישורים אחרים, בכך שמכר את כל רכושו, 4 בתים ו-4 חנויות, שהיו בבעלותו, כאשר כל הכספים שימשו לכיסוי החובות.

המשיב אף פנה בשנת 2014 למנהל מע"מ והעביר לידי שיקים בסכום הקרוב לשני מיליון ₪ לצורך פירעון החובות, אלא שהמנהל דחה את דרך הפירעון האמורה, שכן לאחר שערך בדיקה משפטית הסתבר לו כי קיים חשש שתשלום זה מהווה העדפת נושים אסורה.

אין צורך לומר כי המנהל נהג באופן ראוי כשסירב לקבל תשלום על רקע חשש שהוא מהווה העדפת נושים, ולפיכך אין כל מקום להתייחס לנכונותו של המשיב לשלם את הסכום האמור כהסרת מחדל או אפילו משום תחילת הסרת מחדל. עם זאת, גם ניסיון זה שערך המשיב לשלם את המס מלמד על רצון לפרוע את חובותיו לרשויות המס, גם אם רצון זה, שבא על חשבון יתר הנושים, נועד להשיג הקלה בעונש.

37. לאחר מועד הדיון בערעור, הגיש המפרק הודעה ובמסגרתה ביקש להביא לידיעת בית המשפט כי סמוך לאחר מתן צו הכינוס לנכסי המערער הועברו למשיב 400,000 ₪, וזאת בתמורה למחיקת הערת אזהרה רשומה על שמו לביצוע עסקה במקרקעין (הסכמה שניתנה כחודש עובר למתן צו הכינוס). לטענת המפרק, סכום זה שולשל לכיסו של המערער והועלם מקופת הנושים, ללא ידיעת המפרק, ובמובן זה מדובר בהברחת רכוש במסגרת הליכי פשיטת רגל.

ב"כ המשיב, התייחס להודעת המפרק הנ"ל וטען כי זו הוגשה ללא רשות על ידי מי שאינו צד להליך הפלילי וכי אין ממש בטענות הכלולות בה, בהיותה חותרת תחת ממצאים עובדתיים שנקבעו בבית משפט קמא - בהם הקביעה כי המשיב מכר את כל רכושו (4 בתים ו-4 חנויות) כאשר כל הכספים נותבו לכיסוי חובות.

המערער, אשר נדרשה למסור את תגובתה בהתייחס להודעה האמורה ולתגובת מטעם המשיב, הותירה את העניין לשיקול דעת בית המשפט.

בנסיבות אלה, ולאחר שבחנו את תוכן ההודעה על נספחיה, לא מצאנו לנכון לייחס משקל להודעת המפרק.

38. עונש המאסר שהוטל על המשיב הוא אכן מקל במידה רבה, אך הוא מביא בחשבון הן את ניסיונותיו של המשיב להסרת המחדלים, כפי שתואר לעיל, והן מכלול נוסף של שיקולים.

כך נתן בית המשפט קמא את דעתו למצבו הכלכלי הקשה של המשיב, להודאתו ולחיסכון בזמן שיפוטי שנבע מצירוף מספר תיקים, וכן לתרומתו הרבה בעבר לקהילה. בנסיבות אלה אין לומר כי עונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטל על המשיב, חורג באופן קיצוני ממדיניות הענישה באופן המצדיק התערבותה של ערכאת ערעור.

יחד עם זאת, באיזון הנכון בין השיקולים השונים, כמו גם בהתחשב בכלל לפיו ערכאת ערעור שהחליטה להחמיר בעונשו של נאשם אינה ממצה עמו את הדין, אנו סבורים כי יש מקום להתערב בגובה הקנס שהושת על המשיב, אך לא בעונש המאסר.

39. נראה לנו כי גובה הקנס שהושת על המשיב מצדיק את התערבותנו.

בהטלת הקנס אמנם יש להביא בחשבון אף את שאלת יכולתו של הנאשם לעמוד בתשלום הקנס לאור מצבו הכלכלי (ראו ע"פ"ג (מחוזי מרכז) 35181-08-10 מדינת ישראל נ' ברגר (17.1.2011); ע"פ (מחוזי ת"א) 70036/02 גל משה ואח' נ' פרקליטות מחוז ת"א כלכלה ומיסוי (27.5.2002)).

איננו מתעלמים ממצבו הכלכלי הקשה של המשיב, אך לא ניתן להתעלם מהיקף סכומי המס בהם מדובר, כמו גם מהעובדה כי חרף מאמציו של המשיב להסיר את המחדלים ולשלם את חובו, בסופו של יום מרבית המחדלים לא הוסרו.

40. לאור כל האמור, בשים לב למכלול הנסיבות, אנו מטילים על המשיב קנס בסך של ₪ 120,000 או מאסר של 4 חודשים תמורתו.

הקנס ישולם בעשרים תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.4.2017. לא ישולמו שני תשלומים רצופים במועד, תעמוד כל יתרת סכום הקנס לפירעון מידי והוא יועבר למרכז לגביית קנסות.

41. איננו מתערבים, כאמור, בעונש המאסר לריצוי בעבודות שירות שהוטל על המשיב והוא יישאר לפיכך על כנו.

המשיב יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ביום 2.4.17 עד השעה 08:00. ככל שיסבור הממונה כי יש מקום לשינוי מקום ההשמה או מועד תחילת העבודות יוכל להחליט כן בלא צורך בהחלטה שיפוטית נוספת.

ניתן היום, כא' אדר תשע"ז (19 מרץ 2017) במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.

שמואל בורנשטיין, שופט

דנה מרשק מרום,
שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד